

Verlag ontwikkelgesprek Master Publiek Management

Datum gesprek: 31 mei 2024

Panelsamenstelling [P]

Deelnemers vanuit de opleiding [O]

De MPM wil een goede balans vinden tussen modulaire opbouw van het programma en de doorgaande leerlijn. Hoe maken we dit toekomstbestendig en aantrekkelijk voor professionals? Het is een forse investering in tijd en geld met lange doorlooptijd. Dat wringt in tijden van capaciteitstekorten. Is modulair aanbieden dan een oplossing die we sterker moeten inzetten? Hoe verhouden 'losse masterclassvolgers' zich tot leergemeenschappen?

[O] Leven Lang Leren is voor de UT een steeds belangrijker thema. De MPM-opleiding bedient deze doelgroep. Wij zien een spanningsveld: een programma van meer dan twee jaar is lang voor professionals, maar biedt wel de ruimte voor gestructureerde leerlijnen. Losse masterclasses zijn eenvoudiger in te passen voor professionals en voldoen aan een behoefte vanuit de markt, maar dragen het risico dat je leerlijnen kwijtraakt. Bovendien richt de MPM zich sterk op het vormen van een leergemeenschap; met een langdurig programma is dat binnen cohorten goed vorm te geven; bij het volgen van losse masterclasses is ook de resulterende leergemeenschap minder hecht. In de huidige inrichting schuiven studenten die het hele programma volgen en studenten die slechts een deel volgen aan bij dezelfde masterclasses. De ideale omvang van de deelnemersgroep per masterclass is rond de 25 studenten.

[P] Alumni/studenten gaven aan geen probleem te zien in de combinatie van studenten die het hele programma volgen en studenten die slechts een masterclass volgen. De zorg voor het verliezen van de learning community volgen we. Het hangt er deels van af hoe de programmering voor losse masterclasses is ingericht. Wanneer de volgorde ook bij het volgen van losse masterclasses redelijk vaststaat, zal het inbedden van deze studenten in de leergemeenschap eenvoudiger zijn dan wanneer masterclasses in elke volgorde gevolgd kunnen worden. Dit raakt aan de brede flexibiliseringsdiscussie die speelt in het Hoger Onderwijs; flexibilisering roept altijd vragen op over zowel gemeenschapsvorming als over de ontwikkeling van een breder disciplinespecifiek perspectief. De samenhang in een programma heeft waarde. De balans bewaken bij flexibilisering is belangrijk.

[O] Studenten die masterclasses in de aangewezen volgorde doorlopen weten waar de faciliteiten zijn, hoe ze naar literatuur moeten refereren, etc. Een deel van deze

vaardigheden ontbreekt nog bij volgers van losse masterclasses. Om ook die groep mee te trekken moeten de volgers van losse masterclass een minderheid zijn binnen de groep. Ook bij het verder integreren van academische vaardigheden is dit een aandachtspunt.

[P] Je kunt overwegen om te flexibiliseren in een deel van de modules, en daarvoor dan eerst een vaste basis te leggen die alle studenten moeten volgen. Alumni gaven overigens aan dat zij de masterclass academische vaardigheden achteraf zeer waardeerden; het werd benoemd als sterk dat het ontwikkelen van deze vaardigheden al vroeg in het programma zit.

De MPM wil de rol van technologie in publiek management verder ontwikkelen. Maar hoe diepgaand? De afgestudeerde MPM'er is geen technoloog. Wel moet een MPM'er technologie begrijpen als drijvende kracht in het publieke domein. Om bestuurskundige oplossingen beter te kunnen analyseren, begrijpen en ontwerpen. Wat is passend: aandacht geven aan technologie in het algemeen, of juist de focus leggen op één specifieke technologie (bijvoorbeeld digitalisering) onder het motto: als je van één technologie veel weet, dan kun je ook omgaan met andere technologieën?

[O] We zijn verbonden aan een universiteit met een technologisch georiënteerd profiel. Tegelijk leiden we geen techneuten op maar bestuurskundigen. Daarom de vraag: hoe diepgaand moeten studenten in aanraking komen met technologie tijdens hun opleiding? Thema's als big data en AI zijn ook de thema's waar het in het werkveld over gaat: dus je moet er zeker iets mee. Bovendien hebben we aan de UT ook de kennis in huis. Daar staat tegenover dat studenten niet in de eerste plaats kiezen voor techniek, maar voor bestuurskunde.

[O] Een te sterke branding op technologie is ook een risico. De keuze voor de opleiding is vaak ook pragmatisch (hoe combineer ik dit met mijn werk?). Daarnaast: hoe onderbouw je de selectie van technologieën; waarom bijvoorbeeld niet juist ingaan op energietransities of duurzaamheidstransities? Geen van de studenten/alumni gaf als eerste reden techniek bij de vraag waarom ze voor de opleiding hadden gekozen. Het is wel een interessant vraagstuk: je wil een degelijke en duurzame basis aanbieden en tegelijk responsief zijn ten aanzien van maatschappelijke trends. Maar de vraag blijft: waarom dan juist ingaan op digitale transities en niet op de andere transities?

[O] De opleiding kiest al voor een brede aanpak: ook thema's als energietransitie en toegankelijkheid van de zorg komen aan bod in het vak Maatschappelijke Transitie. Maar je kunt inderdaad nog steeds vragen: waarom niet nog meer/ andere transities. Er zit wel

ruimte in het programma om flexibel te zijn in de keuze van thema's en dus nieuwe thema's in te brengen.

[P] Dit is een zoektocht naar de balans tussen stabiliteit en flexibiliteit. Zoek de flexibiliteit vooral in je keuzestromen, maar zonder mee te lopen in de hype. Daar zit de ruimte. Als academische wereld loop je altijd wat achter; de praktijk loopt altijd voor. Maar met deze doelgroep brengen je studenten zelf altijd de praktijk in: daardoor blijft de opleiding automatisch actueel. Je studenten houden je op dit vlak scherp. Dan is het aan de kerndocenten om met die inbreng flexibel om te gaan. Als dat lukt ben je al een heel eind.

[O] Er zijn inderdaad goede redenen om wat rustiger te lopen. We blijven de balans zoeken. En gaan goed kijken naar de branding.

[P] Studenten/alumni onderstrepen inderdaad dat er in de branding ruimte is voor verbetering.

[P] Terugkomend op de vraag hoever je moet gaan met inzet op technologie. Het perspectief is: je moet in de publieke sector de juiste vragen kunnen stellen. En dan moet je toch wel wat kennis van technologie hebben. Tegelijk is elke technologie ook weer specifiek.

[O] Het dilemma is dan: leren we studenten van veel technologieën een beetje, of verdiepen we enkele technologieën? We denken dat dit laatste beter overdraagbaar is.

[P] In dat geval zouden het wel enkele generieke en geen sectorspecifieke technologieën moeten zijn. Digitalisering past dan inderdaad. Tegelijk twijfelen we eraan dat er dan sprake is van betere overdraagbaarheid. En zoals één van de studenten aangaf: als het programma heel technisch was geweest, dan was ik niet gekomen. Dus terughoudendheid is goed. Ten slotte, het begrip 'technologie' zul je ook goed moeten duiden. 'technologie' kan ook elektrotechniek zijn. Misverstanden liggen op de loer: je moet het naar buiten toe goed uitleggen.

[O] Er is nog een ander punt waarop we ons misschien meer kunnen profileren: het ontwerpen van beleid en beleidsinterventies. Die dimensies zitten erin, maar profileren we naar buiten nog wat impliciet.

[P] De ontwerpbenadering is aantrekkelijk. Dit sluit aan op een vraag die op veel plekken leeft: hoe breng je iets verder in een VUCA-omgeving? Dit zou zeker een plek in de branding kunnen krijgen. Goed om dit te bespreken met de RvA. Sommige alumni vertelden met enthousiasme over hoe ze nu vormgeven en ontwikkelen op hun werk en verwezen daarbij expliciet naar wat ze in de MPM hebben geleerd. Dit zou je nog door kunnen trekken: in aanvulling op het bestaande netwerk met alumni, creëer events/gelegenheden waar alumni kunnen presenteren waar ze mee bezig zijn.

[O] Explicieeter inzetten in de branding op ontwerpvaardigheden dan op technologie lijkt dan een veelbelovend spoor.